

ἀλλὰ παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ κελαδήματος τῶν πρώτων.

Περὶ τῆς ἀηδόνος ὁ Γάλλος ὀρνιθολόγος οὐδὲν λέγει· ἴσως διότι πάντες γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἐξαιτία αὕτη μελωδὸς ἀρχίζει νὰ κελαδῇ ὅταν κοιμηθῶσι τὰ ἄλλα πτηνὰ καὶ ἐρῶς ἢ θήλεια ἐπιδάξῃ, διὰ νὰ τέρψῃ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν ἀνακουφίσῃ, οὕτως εἰπεῖν, ἀπὸ τῶν κόπων τῆς· ἀλλ' ἅμα γενομένης τῆς ἐκκολάφσεως, τὸ κελάδημα παύει, διότι τὴν ὥραν καθ' ἣν διεσκορπίζοντο πανταχοῦ αἱ μελωδικαὶ στροφαὶ τῶν, ἀναλίσκουσι καὶ πατὴρ καὶ μήτηρ εἰς ἀναζήτησιν τροφῆς διὰ τὰ μικρὰ τῶν.

Ὁ δὲ Αἰλιανὸς ἰδοῦ τί λέγει περὶ τοῦ ὕπνου τῶν ἀηδόνων·

« Λέγει· Βασιόδος, τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν. Τὴν δὲ » χειλιδόνα οὔτε εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν, καὶ ταύτην δ' ἀπολωλεμένην τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν » δὲ ἄρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ πάθος, τὸ ἐν » θράκη κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο » τὸ ἄθεσμον. »

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΨΗΛΟΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΡΕΩΝ καὶ ἄλλων θέσεων.

—o—

Τὸ ὑψηλότερον πάντων τῶν ὀρέων τῆς γῆς εἶναι τὸ ἐν Θιβέτῳ τῆς Ἀσίας Τσχαμουλάριον τῆς Χιμαλάας, ὅπερ ὑπέρκειται 8,579 γαλλικὰ μέτρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ὑπερβαίνειν σχεδὸν τετρακίς τὸ ὑψηλότερον τῆς Ἑλλάδος ὄρος, ἦτοι τὸν Ταῦγετον, ἐξέχοντα μόλις 2,409 μέτρα. Τούτῳ ἔπονται τρία ἕτερα ὄρη τῆς Ἀσίας πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑψηλοτέρου τῆς Ἀμερικῆς ὄρους, δηλαδή τὴν τοῦ Χαῦαμπίου ἔχοντος 7,695 μέτρων ὕψος. Μετὰ τοῦτο ὡσαύτως, εἰκοσιτέσσαρα ὄρη τῆς Ἀσίας καὶ δεκαοκτὼ τῆς Ἀμερικῆς πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὸ ὑψηλότερον τῆς Εὐρώπης ὄρος, δηλαδή εἰς τὸ ἐν Πεδεμοντίῳ Λευκὸν ὄρος τῶν Ἀλπεων, ὅπερ ὑπέρκειται 4,797 μέτρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Τούτῳ προσέτι ἔπονται ἕτερα ἑννέα ὄρη, ἐν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ δύο εἰς τὴν Εὐρώπην πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὸ ὑψηλότερον τῆς Ἀφρικῆς ὄρος, τὸ ἐν Ἀθυσσινίᾳ Γεῶθ, ὃ μόλις ὑπέρκειται 4,588 μέτρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Τὸ ὑψηλότερον τῶν πυριπνῶων τῆς γῆς ὀρέων εἶναι τὸ ἐν Ἀμερικῇ Ἀντίσανον ἀναβαίνον εἰς 7,315 μέτρα, ἐνῶ ἡ Αἶτνα τῆς Σικελίας φθάνει μόλις εἰς ὕψος 3,337, καὶ τὸ ἐν Ἀσίᾳ Ἀδατσχὰ εἰς 2,923. Ἐν δὲ τῇ Ἀφρικῇ τὸ ὑψηλότερον τῶν πυριπνῶων ὀρέων εὐρίσκεται ἐν τῇ Βορβονεῖᾳ νήσῳ ἔχον ὕψος 2,310 μέτρα.

Τὰ ὑψηλότερα τῶν κατωκημένων τῆς ὑψηλίου μερῶν ἀπαντῶνται ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀσίᾳ, μεταξὺ δὲ τούτων ὑψηλότερον πάντων ἐστὶν ἡ ἐν Ἀσίᾳ κόμη Λάδα, ὡς κειμένη εἰς ὕψος 4,786 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· ταύτῃ δὲ ἔπεται τὸ ἐξ αὐτοχθόνων οἰκούμενον χωρίον τῆς Ἀμερικῆς Τάκορα, ὃ κεῖται εἰς ὕψος 4,344 μέτρα. Τούτῳ δὲ πάλιν ἀκολουθοῦσι δέκα ἕτερα πολίχνη καὶ πόλεις πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐν Ἀγίῳ Βερνάρδῳ μονῆς, τῆς ἀνυψουμένης 2,191 μέτρα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, καὶ ἥτις εἶναι τὸ ὑψηλότερον τῶν κατωκημένων τῆς Εὐρώπης μερῶν. Τὸ δὲ ὑψηλότερον τῶν τῆς Εὐρώπης εἶναι τὸ κατὰ τὰς παραθαλασσίους Ἀλπεὶς χωρίον τοῦ Ἀγίου Βερνάρου, κείμενον εἰς ὕψος 2,040 μέτρων. Ἐκ δὲ τῶν διασήμεων τῆς Εὐρώπης πόλεων ἡ Μαδρίτη κεῖται εἰς ὑψηλοτέραν πάντων θέσιν, ὡς ὑπερέχουσα 608 μέτρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ ἐν Ἀγκομάρτῃ ταχυδρομικὸς σταθμὸς ἐδρεύει εἰς ὕψος 4,792 μέτρων, καὶ ὁ ἐν Ἀπὼ σταθμὸς εἰς ὕψος 4,376 μέτρων· ἀλλὰ δὲν διαμένει ἐκεῖ ἢ ἐπὶ τινος μόνον μῆνας τοῦ ἔτους.

Τὸ εἰς ὑψηλοτέραν θέσιν πάντων τῶν τῆς ὑψηλίου φρουρίων εἶναι τὸ ἐν Ἀσίᾳ Σχελειούρ, ὃ κεῖται εἰς ὕψος 3,171 μέτρων.

Ὁ ἐξ ὑψηλοτέρας θέσεως καταρρέων πάντων τῶν τῆς γῆς καταρράκτων, εἶναι ὁ ἐν Πυρηνάις λεγόμενος Καταρράκτης τοῦ Γαβαρνίου, ὅστις καταπίπτει ἐξ ὕψους 411 μέτρων, ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, καὶ 1,300 ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Τούτῳ δὲ ἔπονται ἕτεροι τέσσαρες ἐν Εὐρώπῃ καταρράκται πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐξ ἧς καταπίπτει ὁ ὑψηλότερος τῆς Ἀμερικῆς καταρράκτης, δηλονότι ὁ τοῦ Τυκυενδάμα οὗ τὸ ὕψος μόλις φθάνει εἰς 175 μέτρα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς. Ὁ δὲ Νεῖλος καταπίπτει ἐξ ὕψους δύο μόνον μέτρων.

Ἡ εἰς ὑψηλοτέραν τῆς ὑψηλίου θέσιν κειμένη λίμνη εἶναι ἡ ἐν Ἀσίᾳ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Μανοσορόβαρ, 4,421 μέτρα ἀπέχουσα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Τὸ ὑψηλότερον μέρος καθ' ὃ ἀπαντῶνται λειχῆνες εἶναι 5,458, δένδρα δὲ 4,000 μέτρα ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν θέσεων ἐν αἷς μέχρι τοῦδε εὐρέθησαν λείψανα ὀρυκτῶν ὀστρακοδέρμων, εἶναι 4,500 ὡς ἐγγίστα μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Τὸ ὑψηλότερον δὲ μέρος ἐφ' ὃ μέχρι τοῦδε ἡδυνήθησαν νὰ ἀναβῶσιν οἱ περιηγηταί, εἶναι ἡ θέσις τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ὄρους Χιμποράτσου ὅπου ἔφθασεν ὁ περικλῆς Ὑμβούλδος, δηλ. εἰς ὕψος 5,914 μέτρων, ὃ ἐστὶ μέχρι σχεδὸν τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ἥτις κεῖται 5,955 μέτρα ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Ἡ ὑψηλοτέρα τῶν ἐπὶ ὀρέων ἀπαντωμένων διόδων ἐστὶν ἡ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ὄρους Δίσκα-Κασάδα, ἥτις εὐρίσκεται εἰς ὕψος 4,671 μέτρων ἀπὸ

της ἐπιφανείας της θαλάσσης, καὶ 1,162 ὑπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ αὐτοῦ ὄρους.

Τὸ μεγαλύτερον ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ὕψος εἰς ὃ ἠδυνήθησαν νὰ ἀναβῶσι μέχρι τοῦδε οἱ ἀερόναυται διὰ τῆς ἀεροστατικῆς μηχανῆς εἶναι 8,266 μέτρων, ὅπου ἐφθασεν ὁ Ἰταλὸς ἀστρονόμος Βριόσκις. ἦτοι μέχρι σχεδὸν τῆς κορυφῆς τοῦ ὑψηλοτέρου τῆς ὑψηλίου ὄρους.

Ἐκ δὲ τῶν ἀνθρωπίνων οἰκοδομῶν ἡ ὑψηλότερα πασῶν εἶναι ἡ μεγάλη Αἰγυπτία πυραμὶς, ἣτις φθάνει εἰς ὕψος 146 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. ἦτοι 32 μόνον μέτρα ὀλιγώτερον ἢ ὅσον ὑπερέχει ὁ Παρθενὼν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Ὁ δὲ πύργος τοῦ Στρασβούργου Νύνσταρς καλούμενος ἔχει ὕψος 142 μέτρων· τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἀγ. Στεφάνου 138· ὁ θόλος τοῦ ἐν Ρώμῃ ἀγ. Πέτρου, 132· τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ ἀγ. Μιχαὴλ, 130· ἡ ἐν Ἀμβέρσῃ ἐκκλησίᾳ, 120· τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ ἀγ. Πέτρου, 119· τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἀγ. Παύλου, 110· ἡ μητρόπολις τῶν Μεδιολάνων, 109· ὁ ἐν Βονωνίᾳ πύργος τῶν ἀνίσκων (Torre delli asinelli) 107· τὸ κατὰστημα τῶν ἐν Παρισίοις ἀπομάχων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ὀβελοῦ (Peeche) 105· καὶ τὸ ἐν Παρισίοις Πάνθεον 79 μέτρων.

Ὁ δὲ ἰστὸς τῶν τρικρότων πλοίων φθάνει τὸ πολὺ εἰς 70—75 μέτρων ἀπὸ τῆς τροπίδος.

I. ΔΕ-ΚΙΓΛΛΛΑΣ.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΚΟΦΟΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

—ο—

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ τῆς 1 Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐδημοσιεύσαμεν ἄρθρον, ἐξ οὗ συνήγετο ὅτι εὐρίσκονται ἐν Ἀφρικῇ ἄνθρωποι κερκοφόροι· ἀλλ' ἐπειδὴ ἄλλος τις, περιηγηθεὶς κατὰ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου, ἀναιρεῖ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν, καταχωρίζομεν ἐνταῦθα καὶ τοῦτο τὴν διατριβὴν, ὡς καὶ εἰκόνα παριστάσαν τὸ ἐνδύμα, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ πιστευθῇ ἡ ὑπαρξίς των.

« Κέρριε!

» Πολλαὶ ἐφημερίδες ὠμίλησαν ἐσχάτως περὶ ἀνθρώπων κερκοφόρων ἀξιοῦσαι ὅτι ἀποτελοῦσι φυλὴν ὁλόκληρον· ἡ Ἱατρικὴ Γαλλία, ὁ Στρατιώτης, ὁ Τόπος, ὁ Αἴων, καὶ οὐκ ὀλίγα ἄλλα περιοδικὰ φύλλα ἐπραγματεύθησαν περὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐπεσκέφθην τοὺς Ἀφρικανούς λαοὺς περὶ ὧν γίνεται λόγος, φρονῶ καλὸν νὰ διακοινώσω τί ἶδον, καθόσον μάλιστα ὑποθέτω ὅτι διὰ τούτου θελοῦσιν ἐξηγηθῇ αἱ μεταξὺ τῶν διηγήσεων ἀντιφάσεις.

» Ἡ Ἱατρικὴ Γαλλία ἐδημοσίευσεν τὴν 1 (13) Σεπτεμβρίου τὴν εἰκόνα ἀνθρώπου κερκοφόρου τὸν ὁποῖον λέγει ὅτι ἶδεν εἰς τὴν Μέκαν ὁ Κ. Κουρέ. Καὶ δὲν διαφιλονεικῶ μὲν τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀνθρώπου τούτου, διότι καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Παρισίους ἴδωμεν Γάλλους κερκοφόρους· πολλάκις δὲ καὶ ἄλλας ἀνωμαλίας παραδοξοτέρας παριστάνοντας, δυσκολεύομαι ὅμως νὰ παραδεχθῶ ὁλόκληρον λαὸν ἔχοντα οὐράς, διότι μοὶ φαίνεται ὅτι ἡ ἀπάτη αὕτη προήλθεν ἐξ ἀπλῆς τινος περιστάσεως.

» Ἐξετάσωμεν ἐν πρώτοις δι' ὀλίγων τὰς διηγήσεις ὅσαι συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ διαδοθῇ ἡ ἰδέα ὅτι ὑπάρχει τοιαύτη φυλὴ.

» Ἐκ τῶν εἰκοσι μαύρων τῆς Ἀουσσᾶς καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς οἵτινες ἔδωκαν πληροφορίας πρὸς τὸν Κ. Καστελνῶ, τρεῖς μόνον ἀξιοῦσιν ὅτι ἶδον ἄνδρας κερκοφόρους, εἰς δὲ ἄλλος παιδίᾳ· καὶ πάλιν ἐκ τούτων ὁ μὲν ἔλεγεν ὅτι ἡ κέρκος εἶχε μῆκος 30—40, οἱ δὲ 70, καὶ, κατὰ τὸν Κ. Κουρέ, 8—10 ἑκατομ. μέτρων. Τρεῖς ἐκ τῶν μαύρων τούτων ἴδον τοὺς Νιαμ-Νιάμας ἄνδρ' οὐρῶν· ἔμαθον δὲ ὅτι ἄλλοι εἶχον τοιαύτας· ἀλλ' ἴδον ὅτι τὸ μόνον ἐνδύμα τὸ ὁποῖον ἔφεραν ἦτο δέρμα περὶ τὰς δοφθῆς· τέσσαρες ἐπὶ τέλους ἄλλοι μαῦροι ἤκουσαν ὅτι οἱ Νιαμ-Νιάμας εἶχον οὐράς.

» Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1852 ἔτους ἡ Ἐφημερίς τῆς Γεωγραφικῆς ἑταιρείας ἔγραψε τὰ ἑξῆς· « Ὁ Κ. Κουρέ ἀνήγγειλεν ὡς βεβαίαν τὴν ἐν Ἀφρικῇ ὑπαρξίν ἀνθρώπων κερκοφόρων, ἀλλ' ἄνευ ἀποδείξεων. Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Rocher d' Hericourt, περιηγηθεὶς εἰς Ἀδυσσινίαν εἶπεν, ὅχι ὅτι ἶδεν ἀνθρώπους κερκοφόρους, ἀλλ' ὅτι ἤκουσε περὶ τοιούτων. Πολὺ πρότερον, πλείστοι ἄλλοι περιηγηταὶ ἔγραφον τὰ αὐτά, καὶ τὸ 1677 ἔτος, Ὁλλανδὸς τις Ἰωάννης Στρήης τὸ ὄνομα, ἀνὴρ εὐπιστος καὶ οὐχὶ πολλὰ φιλαλήθης, ἐβεβαίωσεν ὅτι ἶδεν ἄνθρωπον φέροντα οὐρὰν μῆκος ποδὸς ἔχουσαν κτλ. »

» Περὶ ἀνθρώπων κερκοφόρων γίνεται λόγος καὶ εἰς Σιννικούς καὶ Ἰαπωνικούς τινες μύθους· οἱ μὲν ἀξιοῦσι τὴν οὐρὰν μακρὰν καὶ τριχωτὴν, οἱ δὲ ὁμαίαν χελώνης, δηλαδὴ βραχεῖαν καὶ ἄτριχον. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ὀρνεράνος ὁμιλεῖ περὶ τοῦ Νιαμ-Νιαμ, θέτων αὐτοὺς μεταξὺ Ἀδυσσινίας καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Βενίτου, καὶ λέγων ὅτι, ὡς ἔμαθεν, ἔχουσι κέρκους. Ὁ δὲ Κ. Ἀβδαδίας προστίθισιν ὅτι Ἀδυσσινίος τις ἱερεὺς ἐβεβαίωσεν αὐτὸν περὶ ἀνθρώπων ἔχοντων κέρκους σπιθαμιαίας, τριχωτάς, ὁμοίας πρὸς οὐράς αἰγῶς, καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἔρχονται κατ' ἔτος εἰς τὴν πανήγυριν τῆς Βερβερά.

» Καὶ ὁ μὲν τόπος αὐτῶν κεῖται δεκαπέντε ἡμέρας πρὸς ἀνατολὰς τῆς Χαράρ· αἱ δὲ γυναῖκες εἶναι ὠραῖαι καὶ ἄνευ κέρκου. Ἐπιφέρει δὲ καὶ τοῦτο ὁ Κ. Ἀβδαδίας, ὅτι εἰς Τιγράν, εἰς Γουδά